

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

София, 27 юли 1992 г.

по конституционно дело № 19/1992 г.

конституционният съд в състав:

Председател: Асен Манов	Геодор Чипев
Членове: Младен Данаилов	Милена Жабинска
Цанко Хаджистойчев	Любен Корнезов
Станислав Димитров	Иенчо Пенев
Нено Неновски	Александър Арабаджиев

при участието на секретар-протоколчика Снежана Петрова в закрито заседание, проведено на 24 юли 1992 г. разгледа докладваното от съдията цанко Хаджистойчев конституционно дело № 19/1992 г.

Производството по делото, образувано по искане от 9 юли 1992 г. на 51 народни представители за установяване на противоконституционност на решението от 7 юли 1992 г. на Народното събрание за даване на разрешение за възбуждане на наказателно преследване срещу народния представител Андрей Карлов Луканов и за задържането му като мярка за неотклонение, е във фазата за произнасяне по допустимостта на искането.

С определение от 16 юли 1992 г. като констатира, че се иска упражняването на правомощията по чл.149, ал.1, т.2 от Конституцията, Конституционният съд е конституирал като заинтересовани страни по смисъла на чл.18, ал.2 ЗК и чл.21, ал.1 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд Народното събрание, главния прокурор и народния представител Андрей Карлов Луканов. На същите е дал възможност в 5-дневен срок от уведомяването им и получаване препис от определението да представят пис-

мени становища, вкл. по въпроса за допустимостта, т.е. Оправомощен ли е Конституционният съд да се произнася по решения на Народното събрание, взети на основание чл.10 от Конституцията. Препис от определението е изпратен и на подателите на искането.

Със становищата си подателите на исканията и заинтересованите страни, с изключение на Народното събрание, поддържат, че разглеждането на искането по същество е допустимо, тъй като конституционният контрол, упражняван от Конституционния съд на основание чл.149, ал.1, т.2 от Конституцията обхваща както законите, така и другите актове на Народното събрание. Според становището на Народното събрание този контрол е изключен по отношение на решенията представляващи индивидуални правни актове, каквото е атакуваното решение.

В резултат на проведената в закритото заседание дискусия, съдът приема, че искането е допустимо, както по своя предмет, така и от гледна точка на процесуалната легитимация на неговите податели.

По принцип решенията на народното събрание подлежат на конституционен контрол. Това следва от разпоредбата на чл.149, ал.1, т.2 от Конституцията, която гласи, че Конституционният съд се произнася по искане за установяване на противоконституционност на законите и на другите актове на народното събрание. Редакцията на текста позволява да се приеме, че под "другите актове" се разбират решенията на Народното събрание с оглед изброяването по чл.86, ал.1 от Конституцията.

Освен буквалното тълкуване на чл.149, ал.1, т.2 от Конституцията, в подкрепа на разбирането за допустимост на искането поради неговия предмет, могат да бъдат изтъкнати и други съображения.

Съгласно чл.86, ал.2 от Конституцията решенията на Народното събрание са задължителни за всички държавни органи, организа-

циите и гражданите. С тази разпоредба Конституцията ги приравнява по правна сила на законите и ги отграничава от другите актове на народното събрание – декларации и обръщения.

Наистина решението на народното събрание, взето на основание чл. 70 от Конституцията има за адресат само едно лице, приема се по конкретен повод и може да бъде определено като индивидуален правен акт. Но то е с изключително значение поради това, че се отнася за народен представител. Народният представител изпълнява особени важни държавни функции и има високоотговорни задължения. Значимостта произтича и от обстоятелството, че той представлява както своите избиратели, така и целия народ – чл. 67, ал. 1 от Конституцията.

Поради всичко това решението на народното събрание за снемане на имунитет на народен представител, макар да няма нормативен характер, подлежи на конституционния контрол, упражняван на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията. Това следва от посочените по-горе публичноправни последици.

Искането е допустимо и с оглед изискванията на чл. 150, ал. 1 от Конституцията, тъй като е направено от 51 народни представители.

Поради изложеното и на основание чл. 19, ал. 1 ЗК, Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И

ДОПУСКА за разглеждане по същество искането на 51 народни представители за установяване на противоконституционност на решението от 7 юли 1992 г. на народното събрание, с което се дава разрешение за възбуждане на наказателно преследване срещу народния представител Андрей Карлов Луканов и за задържането му

като мярка за неотклонение.

ДАВА се ход за разглеждане по същество.

Председател:

(Асен ~~Манов~~)

(Геодор Чипев)

Членове:

(Младен Данаилов)

(Милена Жабинска)

(Цанко Хаджистойчев)

(Любен ~~Корнезов~~)

(Станислав ~~Димитров~~)

(Пенчо Пенев)

(Нено ~~Неновски~~)

(Александър Арабаджиев)